

ler heller ikke om, at Landsthinget vil bifalde det, hvis et Fleertal her skulde slutte sig dertil. Jeg anbefaler derfor Forslaget til de ærede Medlemmers velvillige Tilstemning.

Indenrigsministeren ad interim: Det gjør mig ondt, at jeg bestemt maa modsætte mig disse forskellige Endringsforslag. Det første Endringsforslag gaar, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, ud paa nærmere ved Lov at bestemme en Deel af Linien. Ved denne Sags tredje Behandling forelaa der fra Regjeringens Side et Forslag, som ogsaa gik ud paa en senere Afgjørelse ved Lov, og jeg tør antage, at netop dette var en af Grundene, hvorfor dette Forslag ikke opnåede Samstemning i dette Thing; ved nærmere at overveie dette Spørgsmaal kan jeg imidlertid heller ikke nægte, at det jo har sin store Betænkelse ikke under alle Omstændigheder at have en Linie, som man ved vil blive udført, dersom man ikke skulde blive enig om en Forandring deri. Man maa have en saadan bestemt Linie, der, hvis ikke alle Parter blive enige om en Forandring, kan blive udført; thi om det ogsaa er Tilfældet, at man kan trøste sig med, at der nok i sin Tid vil blive tilveiebragt Enighed, er det dog ikke afgjort, at det vil skee, og naar det skulde vise sig, at det var umuligt at tilveiebringe denne Enighed, stod man paa den ene Side med en Contract med en Entrepreneur om, at han skulde udføre en vis Linie, som for ham er af største Bigtighed, er en Betingelse for hans hele Byggearbejde i Slesvig, og paa den anden Side havde man ikke den tilstrækkelige Bemyndigelse fra den lovgivende Magts Side. Jeg maa derfor allerede af den Grund bestemt fraraade at gaar ind paa det under Nr. 1 stillede Endringsforslag, da man derved vil udsætte sig for at blive indviklet i de største Forlegenheder, hvor det ikke bliver den Forstandigste, men den meest Halsstarrige, der vil komme til at sætte sin Mening

igjennem. Den, der allermindst bryder sig om, at Regjeringen kommer i saa store Forlegenheder, som det kun er muligt, vil være sikker paa at sætte sin Mening igjennem. Men det forekommer mig ogsaa, naar man seer bort fra denne særlige Vanstælighed, at det Forslag, der foreligger fra den ærede Rigsdagsmand, ikke er billigt. Jeg har gjentagne Gange bemærket, at man, naar man behandler disse Spørgsmaal, ikke ubelukkende maa see hen paa en enkelt Interesse, men at man, saavidt muligt, maa see hen paa alle Interesser og paa det Heles Interesse, og jeg har nævnt som en saadan Bigtigheden af at have den korteste Forbindelse mellem Dorne, mellem Hovedstaden og Sylland. Det er ikke Sylland alene, der bygger denne Bane, det er hele Landet, og derfor ere vi vel ogsaa berettigede til at forlange, at der skal tages Hensyn til den korteste Forbindelse mellem de forskellige Landsdele; det er et Hensyn, der efter min Mening kan og bør gjøres gjældende. Der er at tage Hensyn til Østfynten, der er at tage Hensyn til Gudenaabækkenet, der er at tage Hensyn til Vestfynten; alle disse forskellige Hensyn ere at overveie med rolig Upartiskhed og Retfærdighed, og man bør da søge at finde Forslag, hvorved disse mange forskellige Hensyn tilfredsstilles. Jeg vil nu indrømme den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, at det er meget muligt, at man kan tænke sig særdeles hensigtsmæssige Forandringer i Lovforslagets Linie, men der maa først foreligge en Plan over det Hele; naar man faaar en Oversigt over de Dele af Planen, som endnu mangle, naar man faaar en Undersøgelse af Søernes Seilbargjørelse, en Undersøgelse af Retningen for de Sidelinier, som maatte blive bestemte, og saa fremdeles, saa kan det være, at Alle ville være enige om, at der kan være hensigtsmæssige Forandringer at gjøre, men det maa siges, at der i Linien, saaledes som den nu foreligger, virkelig er taget Hensyn til de forskellige af mig nævnte Interesser.